

Hirutasun Santuaren ondorengo Igandea

Ekainaren 6an

KRISTOREN GORPUTZ-ODOL SANTUAK

Caritasen Jardunaldi berezia

Agurra

Jesu Kristoren grazia eta bakea izan bitez zuekin

Sarrerako oharpena

Ongietorri! Kristoren gorputz-odolen jaija dugu gaur. Eukaristia ospakizunari berari eta, honek gure bizitzan duen luzapenari begira jartzen gaitu gaurko jaiak. Gure lanetan, gure izate osoan, aurkitzen ditugun pertsonetan presente egiten da bizi-bizi Eukaristiaren dohaina. Gure bizitzaren erdigune dira ogi-ardo hauek. Gure ogi eta ardoari (gure bizitzako gauza apalei) izen berria, izate berria ematen baitie. Hauxe da ba gaur ospatzen duguna, Caritasen gogorarazten dizkigun behartsuak ahaztu gabe: beraiek gertatzen baitira Eukaristia, esker on.

Damu-otoitza

Senideok: aitor ditzagun gure bekatuak misterio santuak ospatzeko gai izan gaitzen

—Jesus Jauna, zerutik jaitsi zen **O**gia zarena: erruki, Jauna.

—Jesus Jauna, betiko bizia ematen duen **O**gia zarena: Kristo, erruki.

—Jesus Jauna, zeure biziaz janaritzen gaituzuna: Erruki, Jauna.

Erruki dakigula Jainko guztiz ahalsua, eta, gure bekatuak barkaturik, eraman gaitzala betiko bizira.

Otoitza

**Oi Jainko,
sakramentu harrigarri honetan
zeure heriotzaren oroigarria utzi diguzu;
egizu, gorets dezagula fede biziz
zure Gorputz Odolen misterioa,
geuregan zure erospenaren ondorenak suma ditzagun beti.
Aitarekin eta Espiritu Santuarekin batean
Jainko eta errege bizi baitzara gizaldi eta gizaldietan.**

Hitzaren liturgiari oharpena

Basamortuko lehortean eta gosetean ikusten dugu Israel herria gaurkoan. Zailtasunean eta minean Jainkoa gertuko agertzen zaie, eta agertzen zaigu guri ere elkarren maitasunean bizi bagara eta gure bizitza Jesusen oroigarri egiten badugu.

Lehenengo irakurgaia (*Ir 24, 3-8*)

Irteera liburutik

Egun haietan, Moisesek Jaunaren hitz eta erabaki guztiak jakinarazi zizkion herriari, eta herri osoak, aho batez, erantzun zion: «Jaunak esandako guztia egingo dugu».

Jaunak esandako guztia idatzi zien Moisesek. Biharamunean, goizean goiz jaikirik, aldarea eraiki zuen mendi-oinean, eta hamabi zutarri ipini zituen Israelgo hamabi leinuen izenean. Ondoren, zekorrek hil eta Jaunari erre-oparizat eta elkartasun-oparizat eskaintzeko agindu zien israeldar gazte batzuei. Odolaren erdia hartu eta ontzietan ipini zuen Moisesek, eta beste erdia aldare gainean isuri.

Gero, itun-liburua hartu eta herriari irakurri zion. Herriak erantzun zuen: «Obedituko dugu eta beteko Jaunak esandako guztia». Odola hartu eta herriaren gain zirtatu zuen Moisesek, esanez: «Xedapen hauen guztien arabera Jaunak zuekin burutu duen itunaren ezaugarria da odol hau».

Erantzun-salmoa (Sal/ 116 [115], 12-13. 15-16bc. 17-18)

Sal - ba - men- e - don-tzi - a dut har-tu - ko, e -
ta Jau-na - ren i - ze - na dei - tu - ko.

- ✧. Nola ordainduko diot **Jaunari** egin didan on **guztia**?
Salbamen-edontzia dut **al**txatuko eta Jaunaren izenari dei **egingo**. **R**.
- ✧. Mingarri zaio **Jaunari** bere fededunen heriotza.
Zure zerbitzari ezere**za** naiz, Jauna, askatu dituzu nire **kateak**. **R**.
- ✧. Gorespen-oparia dizut es**kain**iko eta Jaunaren izenari dei **egingo**.
Beteko dizkiot Jaunari promesak, herri guztiaren **aur**rean. **R**.

Bigarren irakurgaia (*Hb 9, 11-15*)

Hebrearren egindako epistolatik

Senideok: Kristo, beti iraungo duten ondasunen apaiz nagusi bezala etorri zaigu; haren etxola handiagoa eta osoagoa da; ez giza eskuz egina, hau da, sortutako mundu honetakoa; Kristo ez baita Santutegian aker-odolez, ez zekor-odolez sartu, bere-bere odolaz eta behin betiko baizik, honela betiko askatasuna irabazirik.

Aker-odolak eta zezen-odolak, eta bigantxa errearen hauts zipriztinduak, kutsudunak garbitzeko indarra baldin badu, azaleko garbitasuna emanez, zenbatez indartsuago ez da izango Kristoren odola, gure barrua egite usteletatik garbitzeko, guk Jaungoiko bizia gurtu dezagun, betiko Espirituaren indarrez bere burua Jaungoikoari opari garbi eskaini dionez gero!

Horregatik, Kristo elkargo berri baten bitartekoa da, eta heriotza bat izan da, lehengo elkargoko bekatuak ordaintzeko; horre1a, «deituek» betiko oinordetasunaren agintzaria berengana dezaten.

Aleluia (*Jn 6, 51-52a*)

∞. Ni naiz zerutik jaitsia den ogi bizia, dio Jaunak; ogi honetatik jaten duena betiko biziko da. ∞.

Ebanjelioa (*Mt 14, 12-16. 22-26*)

Homiliarako argibideak

Odoletan sinatua

Odola gauza serioa da. Odola bizia da. Odola pertsona bera da bere betetasunean. Odolarekin, beraz, ez dago jolas egiterik. Odola galtzea, bizia galtzea da. Odola kentzea, bizia kentzea. Edozer gauzarengatik ez da odolaren prezioa ordaintzen. Odola balio izateko, norbait oso maitatua behar du izan. Ez dago gauzarik, odola merezi duenik. Izatekotan ere, pertsona behar du izan eta ez edonor; zeure maiteena.

Kristoren gorputz-odolak ospatzen ditugun festaburu honetan, Jesus bere gorputz entregatuaz eta bere odol isuriaz ari zaigu. Azken Afariko une nagusian, biharamunean gurutzean gertatuko dena aditzera eman nahi digunean, Jesusek, dena eman nahirik, bere gorputza entregatzen du eta bere odola isurtzen. Eta horretan erakusten duen maitasuna behin betiko bermatua eta sinatua geratzen da. Odolaren sinadura gorriz betiko bermatua. Ez dago maitasun-ezaugarri handiagorik erakusterik.

Badakit, Eukaristia ospatzean, ezaugarri ikusgarri honi ez diogula halako betikotasun eta sakontasun handia ikusten. Ospatzearen ospatzeaz, azkenean dena balio gabetu egiten zaigu. Eta gaur lasaitasun ederrean entzuten ditugu era honetako gauzak. «Hau da nire gorputza, zuentzat emana», «hau da nire odola, zuentzat isuria», eta gu lasai. Ohiturakeria besterik erakutsiko ez balu gure lasaitasun horrek, tira! Baina uste dut sinesmenik eza erakusten duela, eta hori larriagoa da.

Kristoren gorputz-odolen festaburua ospatzeak Eukaristiaren sakoneko egia eta gertaera azpimarratzera gakartza. Jaunaren maitasunaren bermea ematen zaigu Eukaristian eta elkarteari funtsa ematen dio, maitasunaren funtsa. Eukaristiarik gabe, nola sinetsi Jauna gurekin datorrela eguneroko borrokan? Eukaristiarik gabe, zer

sentidu eduki lezake igandero elkarrekin biltzeak? Eukaristiarik gabe eguneroko bizitzaren errealitate latzak irentsi egingo liguke barruko bizipoza.

Azken batean, Jaunaren maitasunaren egia ziurtatuta eduki dezagun, odoletan sinatu du Jainkoak bere maitasun-konpromisoa. Eta odola gauza serioa da, serioegia. Odola nekez bihur daiteke ohiturakeria. Odola nekez utzi daiteke galtzen. Eta Jainkoak bere odola jarri du konpromiso honetan. Jainkoaren presentzia ziurra da gure bizitzan, odoletan sinatu duelako. Jainkoaren uneoroko maitasuna ziurra da, odoletan sinatu duelako. Jainkoaren erabateko barkazioa ziurra da, odoletan sinatua delako.

Hori horrela izanik, nola galdu dugu, nola ari gara galtzen, iganderoko ospakizunaren sena? Zer helden diote kristauak, iganderoko konpromiso-berritzeari helden ez badiote? Nola eusten diote aste osoko kristau-konpromisoari, konpromiso hori berritzen duen Eukaristia zokoratuta baldin badaukate? Zer ari zaigu gertatzen? Gauzei bere erorbidean aldats-behera joaten utzi behar al diegu? Ez al dugu zerbait egin behar, berriro ere iganderoko Eukaristiak bere garrantzia irabazi dezan?

Gauzak gaizki egiten ditugunean, ez dago zer esanik. Baina, gauzak ongi egin arren, iganderoko batzarra beheraka doala ikusten badugu, ez ote dugu zerbait berritu beharko gure ospakizunetan? Ez ote zaigu zerbait balio gebetu eta hustu gure moldeetan? Ez ote gabiltza garai bateko eskemekin eta ez ote ditugu bestelako eskema batzuk bilatu behar? Zer izan beharko lukeen? Ez dakit! Baina, gutxienez, zerbait pentsatu beharko genuke, sormen pixka bat jarriz oinarriko arazo honetan.

Izan ere, gaurko festaburuak, Jaunaren gorputz-odolen jai nagusiak, garbi erakusten digu Eukaristiaren funtsa: Erreinuko ardo berria eman

zaigu, ardo horren gozotan Jaunaren presentzia gertuan suma dezagun.

Eta gauzak okertzen zaizkigunean, guk espero ez genituen ezbeharrak datozkigunean, bizigiro zailean bizitzea tokatzen zaigunean, jakin dezagun Jaunak ez gaituela sekula bakarrik uzten. Jaunak ez gaituela sekula eskutik uzten. Konpromiso hori hartu zuen eta konpromiso hori odoletan sinatua utzi zuen.

Jainkoaren herriaren otoitza

Gizaki guztiak salbatzen dituen Pazkoa berrituko dugun mahai santua prestatu baino lehen, zuzen diezazkiogun Jainko Aitari gure otoitzak, entzungo gaituela uste osoz sinetsiz:

- Gotzainek eta apaizek bat egin dezatela Jaunarekin Eukaristian buru egiten dutenean, herri osoak ikus dezan horiengan, Bere izenean bildu dituen Kristoren irudi bizia.
- Kristau guztiok Eliza bakarraren batasunean Eukaristia ospatuko dugun eguna iritsi dadin, gizaki guztiak munduaren alde batetik besteraino Kristoren Gorputz-Odolen oparia eskain dezaten.
- Hilzorian dauden fededunek mundu hau bakean utz dezaten, eta Jaunaren promesak itxaronez eta Kristoren Gorputzak sendotuta zorianaren eta biziaren erreinura iritsi daitezen.
- Jaunak fedean eta maitasunean sendo gaitzan, espirituz eta egiaz gurtu dezagun Eukaristi Sakramentuan egiaz presente egiten den Kristo Jauna.

Ikus, Aita, begi onez Zure Semearen mahaian itun berria eskaintzera bildu den herria eta entzun gure otoitzak; garbi itzazu gure bihotzak, Bildotsaren mahaian eseri garenok aurrez goza dezagun zeruko Jerusalemen prestatuak daukazu betiereko Pazkoa. Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez

Eukaristiaren liturgiari oharpena

Egitera goazen diru-bilketa, Parrokiako Caritasen beharretan laguntzeko izango da. Horrela agerian jartzen dugu, Eukaristian Kristoren eskaintzarekin bat egitea, bizitzan behartsuei lagunduz gauzatzen dela.

Jaunartze-ondorengo otoitza

**Emaguzu, Jauna, orain hartu ditugun
zure Gorputz eta Odol baliotsuez aurreratu diguzuna,
zure jainkotasunaren betiereko gozotasunaz ase gaitzen.
Errege bizi baitzara gizaldi eta gizaldietan.**